

תל אביב פוגשת את פריז

יש צרפתים שלא עולים לארץ, ואפילו
מזמינים אדריכל ישראלי לעצב להם בית.
בדירה שיוסי פרידמן עיצב ברובע המארה,
מככב דלפק בית מרקחת שהתגלה ברחוב
הרצל ומולא באוסף נדיר של בקבוקים
מהמאה ה־19. יצירת פאר בעיר האורות

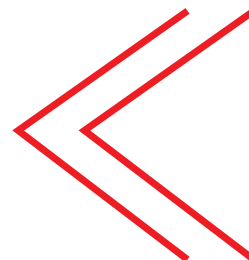
סלון הדירה, הנמצאת בבית אחוזה עירוני
מהמאה ה-17 (מימין), נהנה ממלוא
גובהו של החלל, שמודגש בזכות חלונות
צרפתיים, וילונות ארוכים ויצירות אמנות
שנתלו לכל גובה הקיר

עשור האחרון אנחנו עדים לדי-
רות רבות בישראל, שעוצבו
למען תושבי חוץ. הסיפור שלנו
הפעם הוא הפוך: אנחנו מבקרים
בדירה בפריז, שעוצבה בידי
אדריכל ישראלי. פרופ' יוסי
פרידמן, אדריכל ומרצה בכיר
בחוג לעיצוב פנים במכללה
למינהל, נענה לבקשתה של חברה ולקוחה אמריקאית ותיקה
שלו, שהחליטה לקנות דירת נופש בפריז. רק חצי יום עמד
לרשותו כדי למצוא את דירת חלומותיה, והמשימה הסתיימה
בהצלחה: בבוקר הטיסה חזרה לארץ הוא הבחין בצילום של
דירה שאהב, בחלון ראווה של משרד תיווך. הוא המתין שה
משרד יפתח, הזמין את הלקוחה לדאות, היא התלהבה והעסי-
קה נסגרה מיידית. אין פלא: זו דירה יפהפייה בבניין מהמאה

ה-17, באחד הרחובות הנחשקים ברובע המארה שבלב העיר.
הדירה – 108 מ"ר עם גלריה, בזכות תקרה שגובהה 5.25
מטרים – נמצאת בקומה האמצעית של מבנה מהסוג המכונה
"הוטל פרטיקוליר" (Hotel Particulier): בית אחוזה עירוני
שבקומה הראשונה שלו היו חללי העבודה, כמו מטבח, מכ-
בסה ואורוות, בקומה השנייה והמרשימה היו חדרי האירוח
והמגורים (ולכן התקרות והחלונות בה גבוהים במיוחד), וב-
קומת הגג היו חדרי המשרתים.

עולים לקומה האמצעית
של הבניין מהמאה ה-17,
פותחים את הדלת ומגלים
מבואה צנועה עם קונסולה
בקווים נקיים ושתי
מנורות מרשימות.
אוסף האופלינים הירוקים
נדד מצרפת לישראל -
ובחזרה

גרם המדרגות הלולייני, על רקע נישא
עם אוסף אופלינים כחולים, מוביל
לגלריה עם קורות העץ שנחשפו מחדש.
כאן (למטה) לנים האורחים

...

כיאה למבנה, גם עיצוב הפנים של פרידמן עשיר ומרשים: דלת הכניסה נפתחת למבואה צנועה ובה קונסולה כהה בקווים נקיים ושתי מנורות מרשימות שמרמזות על מה שמחכה בסלון. מימין למבואה החלק הפרטי יותר של הדייר – חדר השינה וחדר הרחצה – ומשמאלה הסלון, המטבח והמדרגות שמובילות לחדר האורחים בגלריה.

הגלריה נבנתה מעל אזור המבואה, אך הסלון נהנה ממלוא גובה החלל, שמודגש בזכות החלונות הצרפתיים, הווילונות הארוכים ויצירות האמנות שנתלו לגובה הקיר (פרידמן קנה את חלקן במכירות פומביות בארץ). החלל כולל פינת אוכל, פינת ישיבה ובר המציג לראווה אוסף נדיר בהיקפו של אופלינים ירוקים (אופלינים הם כלי זכוכית בצורות ובצבעים שונים, שנופחו בצרפת במאה ה-19 וייצורם הופסק בתחילת המאה ה-20). הבחירה להציב את הרהיטים באמצע החדר משאירה את החלונות חשופים ומאפשרת לכמות מרבית של אור להיכנס פנימה. המוקד של החדר הוא, ללא ספק, הבר.

...

מעשה שהיה כך היה: יום אחד טייל פרידמן ברחוב הרצל בדרום תל אביב (לא הרחק מביתו). לפתע הבחין שכל תכור לתו של בית המרקחת הוותיק קרינקין, השני שנפתח בתל אביב הקטנה, נזרקת למכולת זבל. פרידמן קיבל החלטה מהירה, התערב ולקח את כל פריטי הריהוט – שנבנו לפי הזמנה במילאנו בשנות השלושים של המאה הקודמת – למינהל, שבה הוא מלמד. את הרלפק, שלא התאים לבית הספר לעיצוב פנים, העביר לדירה הפריואית, וכך מה שנוגד באירופה חזר לאירופה. רלפק הזכוכית המהודר, עם קישוטי הנחושת והשיש השחור, הפך בסלון הביתי לבר שמי כיל, במקום תרופות, את אוסף כלי הזכוכית.

פרידמן החל לאסוף אופלינים ירוקים לפני ארבעה עשורים. כשהעביר את הרלפק לפריז החליט, בעצה אחת עם הלוקחה, למלא אותו באוסף יוצא הדופן. כך חזרו כלי הזכוכית לארץ מוצאם.

עיצוב הסלון משלב ישן וחדש. החדש משמש כרקע נקי לישן המקושט. הטלוויזיה נתלתה בין קונסולה מוזהבת עתיקה לעבודות אמנות במסגרות מוזהבות, והיא משתלבת

טיפים עיצוביים:

לאוספים יש אפקט מרשים • אלוהים נמצא
בפרטים היפים • רקע מודרני ונקי יכיל היטב
פריטים עתיקים ומקושטים

ליד מעקה הגלריה הצופה אל הסלון הוצב כיסא שעיצבה אמנית הפסיפס הישראלית לורי רקנאטי. הנצנוץ המוזהב של הכיסא הולם את מסגרות התמונות והנחושת של הבר בחלל למטה.

הגלריה פתוחה בחלקה אל הסלון, וכוללת נישות אחסון ומיטה מפנקת לאורחים. קורות העץ המקוריות של התקרה נחשפו, ומראן משווה לחדר אווירה של עליית גג של פעם. חדר השינה של בעלת הבית נמצא במפלס התחתון: ארון שצופה במראה מגדיל את תחושת המרחב, והצבעים הנייטרליים-מונוכרומטיים יוצרים חלל הרמוני. נגיעות של שחור "ממסגרות" את המיטה ומוסיפות דרמה. כמו ביתר חלקי הבית, נעשה פה שימוש חכם כפריטי אמנות מתקור פות ומקומות שונים, שנאספו במשך השנים. בחדר השינה פינת רחצה פתוחה, עם אמבטיה שמעליה מראה שמשקפת את החדר, וליד חדר השינה חדר רחצה מרכזי שחור-אפור ובו מקלחת. ■

צביה קגן כותבת את הבלוג "קילו בית" ב־xnet

בתצוגה הכללית של התמונות על הקירות. שולחן הקפה השחור וכריית הספה הותאמו לחלקים הכהים של הבר, כדי ליצור מכנה משותף לפינת הישיבה.

ליד החלונות הוצבו כסאות שאפשר לצרף לשולחן האוכל הגדול, בזמן סעודה רבת משתתפים. בתוך כל היופי הזה הונחה על השולחן קופסה קטנה בשחור-לבן מתבקש. פינת האוכל והספה נרכשו בחברה האמריקאית "רסטור" ריישן הרדוור (Restoration Hardware), שמתמחה במיחזור ושחזור רהיטים. דלתות הזזה מזכוכית חלבית מפרידות בשעת הצורך בין מבואת הכניסה והמטבח לחלל האירוח. המטבח הצמוד לסלון קטן, אך נוח ומצויד בכל המכשירים והכלים הדרושים לבשלנית שאוהבת לארוח:

גם כאן נעשה שימוש בצבע שחור וגם כאן מוצג אוסף כלים, בשחור-לבן הפעם, של המותג האיטלקי הנערץ והמור שמץ "פורנסטי". גלריית האורחים ממוקמת מעל המטבח ולכן תקרתו נמוכה מזו שבסלון:

את גרם המדרגות הלולייני – מדרכי עץ כהה שעוטפים מוט כסוף – מלווה לגובה נישת עם אוסף אופלינים כחולים.

נגיעות שחורות בחדר השינה (למטה) ממסגרות את המיטה ומוסיפות דרמה. חדר הרחצה (למעלה) מואר ומוקפד בפרטיו

